

FATA

INOPINA, SED BEATA

VIRI

Nobilissimi Doctissimi Clarissimiq;

DOMINI

DANIELIS SCHLOSSII

*Medicinae ac Philosophiae Doctoris
Excellentissimi,*

Casu quodam infelici inter summos eosque acutissimos
corporis dolores rebus mortalium Anno mense &
die infra notato pie crepti, ad Superosq; translati

IPSIS SOLENNIBUS EXEQVIIS

Septuaginta subsequente
ex debita observantia

comitari voluit

Henr: Reichel,

Ἐτεομνησθη μεθ' ὀσυχον.

SChLossIVs atatIs sVbIt Ipso fLore nItente

AVgVstI prIMa trIstIa fata Die.

THORVNII

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL, SENAT. & GYMN. Typographus.

+++

Deste, Musæ, progenies Jovis:
Lugete, Musæ, tristibus & modis
Amœna per Pindi vireta
Ad socios properate lessus.

Dum multa vestri Gloria Nominis,
Sat laude dignus SCHLOSSIVS incluta

Thorunium totum per hocce
Cognitus, heu! squalidas abivit,
Fati sub umbras: qui viridaria
Quàm vestra jamârit, quàm Clavium melos,
Quid multa dicam? pastus ille
Nectare & Ambrosia suavi.

Hinc veste pulla carmina funeri
Lamenta busto, cymbia marmori
Affundite, hinc cedroque Nomen
Mox dare mox properate clarum.
Vestros per hortos sed rogo, vestraque
Ter-trina post Vos per rogo Numina,
Sit integrum mi jam clienti
Illius hoc posuisse laudi.

VIR arte rara, qua? medica potens
Annis adhuc quamvis juvenilibus,
VIR DOCTOR excellente gradu
VIR Sophiæ studio celebris

Hanc ponit artem, ponit & omnia
Inter dolores, vah! nimium graves
Lasi pedis, cui (^{vera} _{turpe} dictu)

Nulla manus potuit mederi.
Et morte clarus sic Medicus cãdit,
Qui cæteroquin pellere noverat

Tot pharmacis dextre petitis
Præproperam rabidamque mortem.

O quæ

O quæ Minervæ sic pereunt opes!

O patriæ quæ sic bona concidunt!

Suo pte quæ longe valore

Omnibus ante-eunt metallis.

Hoc Urbis hujus Magnifici PATRES,

Hoc CLERVS omnis novit, & optime

Notunt simul cives modesti,

Hoc quoque sexus uterque novit,

Hinc ejulatu quæritur omnibus,

Hinc lacrymis defletur ab omnibus,

Hinc & sono tristi (dolendum)

Prosequimur gemituque funus.

Frustra sed: hunc, quem Parca semel ferox

Nobis rapit vi, membraque frigida

Tellus tegit, voce, en, inani

Tu revocare studeas ab ipsa.

At interim quid Soror amabilis

Sexus Corona hîc feminei sui,

Mœrore sed nunc pressa multo

Mortis ad hæc modo dira fata?

Quid Frater, una Matre satus pia,

Nexuque tali charior hoc ei,

Affinis aur Summe colendi

Quæ SENIORIS erit querela?

Tristantur omnes: jure sed optimo;

Tristantur omnes: sic jubet *Optimum*

Summumq; NUMEN, tristibus quod

Addere post quoque læta novit.

Et hoc, precor quod pectore scilicet

Ac mente tota, est, tristia qui modo

Hæc fata plangunt, quisque vulnus

Proh dolor! ita dedere acerbum.

Sat

Sat dignus autem qui fuerat polo
Dudum, polo nunc, en, ovato optimo,
Cœlestibus quin aggregatus
Solis ibi ut jubar inter astra
Spargit micantes jam radios suos,
Fulgens beatos inter & Hospites
Nunc claritate mactus illa
Magna prius pietatis actz,
Hem! dona captat: nescia sic mori
Virtus eundem cœlitibus Diis
Adjungit ac æternitate
Donat apud Superos beata,

EPITAPHIUM

SCHLOSSIVS hac placide cubat alta DO-
CTOR in urna,
Sed celebris Famæ Nomine vivit adhuc.

282

416A